

Derks, S.W. (2006). Dood, leven, God en yatiri's: Het verhaal van Margarita in Bolivia. *Raffia* 18 (1), 15.

Dood, leven, God en yatiri's: Het verhaal van Margarita in Bolivia

"Ik was dood... Ik ben gestorven in de mijnen van La Paz. Met vijf andere meiden waren we mineralen aan het klein slaan toen Carmen een zak onder uit de stapel trok. Alle zakken vielen over ons heen... Allemaal waren we dood. Toevallig was het net de tijd voor de mannen om uit de mijn te komen. Juanito was verliefd op mij, maar hij zag mij niet... 'De cholita's, het mineraal is gevallen!!!'

We zijn naar het ziekenhuis gebracht, en daar hebben ze geprobeerd ons beter te maken, met injecties en ik weet niet wat ze ons hebben gegeven. Drie meisjes kwamen weer bij, maar ik niet. Ik was dood. Mijn zwager en zus hebben mijn lichaam meegenomen naar huis. Dezelfde nacht hebben ze bij mij gewaakt. Er kwamen veel mensen afscheid nemen. De hele nacht hebben ze gedronken, coca gekauwd, gebeden en gehuild voor mij. Mijn zus was heel verdrietig en stuurde haar man 's ochtends naar het huis van een *yatiri**. De yatiri kwam en maakte met kerosine een kruis op mijn borst en deed zout op mijn hoofd. Toen werd ik levend!

Ik kwam overeind, keek rond en viel weer om. Dat moment weet ik nog, ik ben toen in de hemel geweest. Ik zag mijn papa en mijn neefjes in de poort van het kerkhof staan. Ik ging met ze naar binnen. Allemaal mannen waren een kerk aan het bouwen. Allemaal jonge vrouwen droegen stenen naar de mannen, en alle kindertjes stonden met een schepje stenen uit te graven. De kindertjes waren allemaal engeltjes met vleugeltjes. Heel ver weg hoorde ik gehuil, mijn zus en zwager. Ik wilde naar hen toe, maar mijn vader hield me vast. Hij liet me niet los. 'Papa, laat mij gaan, ik moet weer terug, ze huilen om mij.' Mijn vader liet me los en zei: 'Ga maar, dochter!'. Ik ben het kerkhof uitgerend, zo hard als ik kon, over een lange weg met heel veel bochten. Toen werd ik levend.

De mensen zeiden: 'het is een wonder! Ze is opgestaan uit de dood, ze zal een yatiri worden.' En dat is waar. Ze zeggen dat de zielen van mensen die verongelukken of vermoord worden speciale krachten hebben, omdat ze eigenlijk nog niet klaar waren om te sterven. Ik was ook nog niet klaar. Sindsdien vertelt God mij altijd wat ik moet doen. Hij komt in mijn dromen naar mij toe en adviseert me. Hij weet alles. Hij weet alles over mij en hij weet ook wat er gaat gebeuren. Hij is de enige die weet wanneer ik dood ga. God is mijn vader en mijn moeder."

Ik ken Margarita nu bijna een jaar. Ze verkoopt offers aan de Maagd Maria op el Calvario in Quillacollo. Ze kan niet lezen of schrijven, maar ze leert me heel veel over de bijzondere wereld waarin ze leeft. Ze heeft een ongekend vertrouwen in God en zet haar geloof in voor anderen die het nodig hebben. Zo bidt ze jarenlang voor mensen die ze een keer in haar leven heeft ontmoet op de berg, en die haar hebben verteld over hun problemen. Toen mijn vader me kwam bezoeken in april, heeft hij blijkbaar aan Margarita gevraagd of ze een beetje op mij wilde letten. Deze opdracht neemt ze absoluut serieus. Keer op keer vertelt ze pelgrims dat ik haar dochter ben, dat zij voor me zorgt in Bolivia. Ik ken niemand die zo puur en vrolijk is als Margarita en ben dan ook zo dankbaar en trots zo'n lieve moeder te hebben gevonden in Margarita, de dochter van God.

Sanne Derks

* Yatiri is een Andeense medicijnman die op kan treden als medium tussen de bovennatuurlijke wereld en de mensen op aarde.